

עיבור שני

עיבור שני - שער ההקדמות :

ונבאר בתחלה, ענין ג' מציאות ז"א דרך כלל, ואח"כ נחזור לבארם דרך פרט. דע, כי ג' זמנים היו אל ז"א ונוקבא, הא', הוא זמן עיבור ראשון. הב', הוא זמן היניקה. הג', זמן ההגדלה של המוחין. וזה נקרא עיבור ב'...

ונבאר זמן השלישי של ז"א, הנקרא עיבור שני דמוחין, גם נקרא זמן הגדלות של ז"א. ובו יתבאר מאמר, מה הוא ענין, אך בצלם יתהלך איש, שהם בחי' המוחין של ז"א דבזמן הגדלות. ובו יתבאר מאמר הזוהר בכמה מקומות, ובאדרא זוטא, דא"א ירתי תרין עיטרין לבניהו. ובו יתבאר גם מאמר הזוהר בפרשת אחרי מות בדף ס"ה ע"ב, וז"ל, בתר דינקא להו, אתעברת מינייהו, כי לכאורה הוא לשון זר ומתמיה, כי איך יאמר, שאחר היניקה של הבנים, חזרה להכניסם בתוכה בבחי' עיבור, ונדע כי היניקה אחר העיבור ולא קודם. אמנם זה יובן, במה שביארנו לעיל, כי אחר העיבור הראשון, היה זמן היניקה. ואח"כ חזרו בסוד עיבור שני, בסוד הגדלות, כמו שיתבאר :...

ונבאר ענין העיבור הזה הב' מה ענינו. דע, כי אחר זמן היניקה, שהם הב' שנים הראשונים, אשר בהם נגמר ונשלם פרצופו של ו"ק, חזר עוד ז"א להתעבר במעי אמו שנית, כדי להנתן בו בחי' מוחין. ואל תתמה, אם אחר היניקה, חזר להתעבר, משא"כ בתחתונים, וכמו שהוכחנו מספר הזוהר, דקאמר, בתר דינקא להו, אתעברת מינייהו.

וביאור הדבר, כי גם בתחתונים הענין הזה הוא כך, כמו שמצינו, כי עם היות שכבר נוצרו בני האדם בעולם הזה, נשמתם בכל לילה בפסוק בידך אפקיד רוחי, עולות במלכות העליונה, ויושבות שם בסוד העיבור, ונעשים שם מ"ן אליה, והיא מזדווגת עם ז"א, וע"י כך נותנים בהם מוחין חדשים בכל לילה, בסוד חדשים לבקרים וגו'. וכן על ד"ז, אחר זמן היניקה דז"א ונוק', עולים נשמות זו"ן, ושם עושים מ"ן אל אימא עילאה, לזווגם עם אבא, וע"י הזווג ההוא מולידים להם מוחין חדשים, ונותנים אותם לזו"ן להגדילם :